

השבת

של רבי נחמן מברסלב

פרשת לך-לך
עלון רפ"ג

הילולת מורינו ר' ישראל בח"י חסון

לך-לך

ויהי רעב בארץ ...

אוצר היראה
צדיק, ק"ג

כלליות כל הצדיקים שבכל דור שהם בחינת שבעת הנרות כולם צריכים להשתדל להאיר אל מול פני המנורה, היינו להמשיך אור הצדיק האמת בעולם, שהצדיק הזה הוא יחיד בדורו והוא בחינת נקודת האמת שבין הצדיקים והוא יכול לתקן הכל.

כי יש כמה צדיקים אמתיים וכולם אמת. אבל זה האמת שלהם אינו יכול עדיין להכניע ולבטל לגמרי את השקר. כי השקר מתגבר בכל פעם בשקרים ורמאות כאלו, עד שמקלקל זה התיקון והאמת שהמשיכו אלו הצדיקים בעולם. ולפעמים מתגבר אחר כך הסטרא אחרא והשקר דיקא על ידי זה האמת יותר ויותר, כי יונק מזה האמת ומהפכו לשקריו ורמאותיו עד שדייקא על ידי זה האמת, השקר מתגבר ביותר, וכנראה בחוש כמה פעמים ענין זה. וזה כעין שאמרו רבותינו ז"ל חכמים הזהרו בדבריכם וכו' וכמו שפרש שם הרב ברטנורא. וכן רואין גם עכשו כמה פעמים.

אבל זה הצדיק הגדול במעלה מאד, שהוא בחינת נקודת האמת שבין הצדיקים בעצמן, הוא יודע להמשיך אמת כזה בעולם, שאי אפשר לקלקלו בשום אופן.

ואף על פי שכנגדו מתגבר השקר ביותר ובודין עליו שקרים וכזבים ועלילות שלא עלו על דעתו, וזה נוהג כמעט בכל דור, והראשון היה אברהם אבינו, שאמרו עליו: **בשביל המין הזה היה רעב**. וכן אמרו רבותינו ז"ל שחשדוהו למשה באשת איש, וכן ירמיהו הנביא וכן עוד על כמה וכמה גדולי הצדיקים יחידי הדורות, אמרו עליהם דייקא שקרים וכזבים כאלה.

אבל, אף על פי כן, סוף כל סוף, דבריהם חיים וקיימים לעד ולנצח, ודברי החולקין בטלן ומבוטלן, כי **שפת אמת תכון לעד**.

ועל כן כל הצדיקים והכשרים אמתיים צריך שיהיה כל עבודתם להמשיך אור זה הצדיק בעולם, כי על ידו נמשך ונתגלה שורש תכלית נקודת האמת, עד שנתבטל השקר לגמרי, עד קצה האחרון.

ואת הנפש אשר עשו ...

[מספר חיי מוהר"ן - שצ"ה - ד']

שמעתי מרבי יודל, סיפור דברים ששמע מרבינו ז"ל:

ענה ואמר: אברהם אבינו היה לו גם-כן יסורים גדולים ממעשיות כאלו

(כלומר כמו ענין המעשיות והיסורים שעוברים עליו) כי אברהם אבינו היה גם-כן מקרב בני הנעורים לה' יתברך. כי היה מגייר גרים כידוע.

ודרכו היה שהיה בא בתוך העיר, והיה רץ בתוך העיר, והיה צועק: **הוי הוי, גוואלד**. והיו רצים אחריו כמו שרודפים אחר המשוגע, והוא היה טוען עמהם הרבה שהם כולם בטעותים גדולים, כי היה בקי בכל השכליות והסברות של דרכי העבודה זרה שלהם, כי העבודה זרה של הקדמונים היו להם בזה כמה סברות ושכליות של טעות.

ואברהם אבינו, עליו השלום, היה בקי מאד בכל סברותיהם ודרכי טעותיהם. והיה מוכיחם ומראה להם שהכל טעות, וגילה להם האמונה הקדושה האמתית. ונמשכו אחריו קצת בני הנעורים, כי זקנים לא היה מקרב, כי הזקנים כבר נשרשו בטעותיהם הרבה וקשה להשיבם מדרכם עוד, רק בני הנעורים נמשכו ורצו אחריו.

והיה הולך מעיר לעיר והם רצו אחריו. והיו אביהם ונשותיהם חולקים עליהם, על אלו בני הנעורים, כי אמרו עליהם **שיצאו לתרבות רעה ונשתמדו**, עד שהיו מרחקים אותם מאד. עד שקצת בני הנעורים חזרו לסורם, מחמת היסורים שהיו להם מביטם מחותנם ומאביהם ומנשותיהם וכיוצא, וקצתם נשארו אצלו ונדבקו בו.

והיה אברהם אבינו, עוסק בזה הרבה, לגלות האמונה הקדושה בעולם. והיה מחבר ספרים הרבה מאד על זה, אלפים ספרים. והיו לו בנים הרבה, ומסתמא מאחר שהיו בניו, היו כולם הולכים בדרך הישר, כי **אפילו ישמעאל עשה תשובה**. אך, אחר כך, כשרצה אברהם אבינו להשאיר ספריו וחכמתו בעולם, היה חוקר ומתבונן בעצמו למי מבניו יניח ספריו וחכמתו, עד שנסכם אצלו להניח הכל ליצחק אבינו, ומסר לו הכל.

ואחר כך, היה יצחק גם כן הולך בדרך זה, והיה מגייר גם-כן גרים הרבה, וחיבר גם-כן ספרים הרבה מאד בענין

חיזוק האמונה הקדושה. והיה מתבונן גם כן למי מבניו יניח ספריו וחכמתו, כי גם עשו הוטב בעיניו והטעה אותו עד שהיה אוהבו, כמבואר במקרא, כמו שכתוב (בראשית כ"ה): **ויהאב יצחק את עשו כי ציד בפיו**, כמו שפרש רש"י שם שהיה מרמה את אביו בדבריו, והיה שואלו: **אבא איך מעשרין את המלח** וכו'. אבל, אף על פי כן התבונן יצחק בדעתו עד שנתברר לו שהעיקר הוא יעקב, ומסר לו הכל.

וכן יעקב, היה גם כן עוסק בזה, לקרב בני הנעורים לה' יתברך, וחיבר כמה אלפים ספרים בענין האמונה, כי הוא חיבר ספרים הרבה מאד בענין האמונה הקדושה, גזמאות ספרים. והוא למד עם כל בניו דרכי האמונה הקדושה, כי היו כולם צדיקים.

אך, אף על פי כן, חקר בדעתו למי למסור כל חכמתו, עד שמסר כל חכמתו ללוי, ולכולם מסר ראשי פרקים. ועל כן שבט לוי היו דבוקים וחזקים בהאמונה הקדושה, יותר מכולם. ועל כן שבט לוי לא טעו בעגל, וגם לא היה עליהם שום עבודת מצרים, כי שבט לוי היו חזקים בהאמונה הקדושה יותר מכולם.

ואחר כך, דיבר מענין עצה להאדם, שיוזכה לבוא אליו אחר מיתתו וכו', ומבואר במקום אחר לעיל **ספורים חדשים** (סוף סימן כ"יא).

ותרדמה נפלה על אברהם ...

[מספר שיחות הר"ן - יג']

יש אנשים כשרים שאין להם פרנסה ויש להם דוחק ובלבולים גדולים מזה והוא טובה להעולם. ודע שיש דבורים יקרים שיוצאים, על ידי בלבולים דייקא, אך יש חלוקים בין הבלבולים וכמובא במדרש (בראשית רבה, יט): שיש תרדמה של נבואה כמו שכתוב: **ותרדמה נפלה על אברהם** (בראשית טו-יב), ויש תרדמה של שטות וכו', תרדמה הוא בלבול הדעת.

והאמן בה' ויחשבה לו צדקה.

[מספר שיחות הר"ן - לד']

אמונה חשוב כצדקה כמו שכתוב (בראשית ט"ו): **והאמן בה' ויחשבה לו צדקה**. ועל ידי זה זוכה לבנים: אמונה בגימטריה בניים.

אוצר היראה
צדיק, ה'

צדיק

הצדיק הגדול, שעוסק לקרב הרחוקים שנאחו בהם הבעל דבר וחיילותיו ביותר, הוא בעוצם חכמתו מוריד את עצמו כל כך אליהם, עד שנדמה כאילו עושה מעשה נערות.

אחינו בית ישראל.

העלון שלכם בסכנה,

אין תקציב

התעוררו נא, תורמו נא
כל שבוע, על חשבון

בנק הדואר 7-2255-89

תזכו למצוות (צוות המתנדבים)

8 כי מדבר עמהם שיחות חולין ואוכל ושותה עמהם. ולפעמים מטייל ומשחק עמהם, וכל כוונתו כדי לקרנם על ידי זה להשם יתברך.

תמימות

אוצר היראה
תמימות, ו'

8 צריך כל אחד להסתכל בנפשו, שלא יצא מדרכי התמימות באמת, ולחפש דרכיו בכל עת, ולשמור נפשו מאד שלא יטה אותו הבעל דבר מן האמת, חס ושלוש, על ידי חכמות של הבל המצויים עתה בעונותינו הרבים, ושלא יהפוך לו אמת לשקר ועברה למצה, חס ושלוש, כי זה גרוע מן הכל חס ושלוש.

8 ויזכור את עצמו בכל עת, איך שאינו נקי בענין תאוות משגל, ועל ידי זה כלי המוחין שלו אינם בשלמות, ואפילו אם הוא מוחזק ומפורסם ללמדן גדול וחסיד, אף על פי כן מאחר שידוע בנפשו שאינו נקי וזך בענין זה בשלמות כראוי, וממילא תפיסת המוחין שלו אינם בשלמות, על כן תכף כשרוצה הבעל דבר להטותו מדרך התמימות האמתית, אפילו נקודה בעלמא, ואף על פי שנדמה לו שעל פי התורה מגיע כך, צריך לירא לנפשו ולחשוב אולי טועה הוא בדבר, ומחשבה זו וסברה זאת נמשך אצלו מבחינת לא זכה נעשית לו סם מוות רחמנא לצלן, שנאמר על מי שלא זכה עדיין לשלמות כלי המוחין, על ידי תקון הברית בשלמות.

8 על כן הוא צריך לזוהר ביותר, שלא להטעות את עצמו, ושלא להפוך דברי אלקים חיים, חס ושלוש...

8 ומי ששומר עצמו שלא יהיה נוטה על כל פנים מדרכי התמימות, אזי הוא בטוח, על כל פנים, ממכשול גמור, חס ושלוש, כי הולך בתום ילך בטח.

מכתב

מספר אבי הנחל ב'
מכתב קל"ו

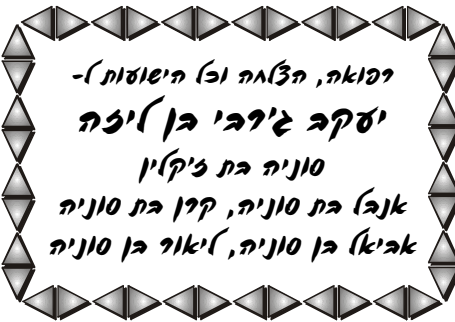
שמע ותחי נפשך לבבך ... נפלאות עשה ה' עמנו ... הט אוזניך ולבך **מחדש בכל עת**, אל דברי נפלאות אשר עשה ה' עמנו, אשר שלח לנו ה**נחל נובע**, להשמיענו כל אלה, להשיבנו...

אני סומך עצמי על מידת טובך הגדול, לבקש חנינא וסליחה, על שלא כתבתי עד הנה, כי אני חולה וסובל כאבים ויסורים קשים ומרים (לא עליך), ה' ירחם ויאמר לצרותינו די.

התרומה בסך מאתיים וחמישים לירות ישראליות ששלחת לי על ידי חתני

חיים, קבלתי במועדו ובזמנו; התרומה הזאת נתתי לצדקה עבורך והתפללתי לה' יתברך שיצליח דרכך שהלכת במסירת נפש, עבור טובת ישראל, ישלם ה' פעלך הטוב, חיים בריאים חיים חדשים עד העולם, ברוך הגומל חסדים טובים ברוך הטוב והמטיב ברוך רופא חולים.

אברך את ה' אשר שם נפשך בחיים ולא נתן למוט רגליך, ה' יודע תעלומות, הוא יודע כמה וכמה אני מצטער בצערך, ואת התפילות והבכיות מעמקא דליבא אשר אני שופך עליך לפני ה', שיחוס וירחם עליך ועל עמו ישראל, וישלח דברו וירפאך ויבריאך בשלימות לחיים טובים ארוכים חיים אמתיים של אמונה קדושה ותשובה שלימה, בכח וזכות הצדיקים אמתיים יחידי הדורות, ובראשם המנהיג האמת של דורינו ושל כל הדורות הבאים, הוא רבינו הפלא העליון, עלאה על כל עלאין, הנורא מאד מאד **נימיחי** נחל נובע מקור חכמה, רבינו נחמן מאומן שברוסיה.

לקוטי עצות
דעת, זל-ז'

עצות

8 צריך האדם להסתכל מאד על דרכיו, ולהסתכל ולהתבונן היטב על כל הסבות והענינים שהשם יתברך מזמין לו ומתגלגל עמו בכל יום ויום, כי כל יום ויום יש בו מחשבה דבור ומעשה משנה מחברו. וצריך שתדע, שהשם יתברך מצמצם אלקותו מאין סוף עד אין תכלית, עד נקודת המרכז של עולם הגשמי שהאדם עומד עליו, ומזמין לו לכל אדם מחשבה דבור ומעשה לפי היום ולפי האדם ולפי המקום ומלביש לו בהם רמזים כדי לקרבו לעבודתו.

8 בכך צריך האדם להסתכל על כל זה, להגדיל דעתו ושכלו להסתכל ולהתבונן על כל המחשבה דבור ומעשה שהשם יתברך מזמין לו בכל יום ויום, להבין מהם הרמזים שהשם יתברך מרמז לו בהם להתקרב אליו בכל פעם מכל מקום שהוא.

8 כי בכל הענינים ובכל המשא-ומתן ובכל הדברים שבעולם שהשם יתברך מזמין לאדם בכל יום ויום, בכולם יש בהם רמזים פרטיים שהוא יתברך מרמז לו לאדם בכל פעם להתקרב אליו, וצריך להגדיל דעתו ולהסתכל על זה היטב.

8 אך צריך לזוהר לצמצם דעתו, שלא יעמיק מחשבתו בזה יותר מדי, שלא יצא מגבול הקדשה, דהינו שלא ישוטט מחשבתו על-ידי-זה לחקירות ובלבולים,

חס ושלוש, רק לפי שכל אנושי כן יגדיל מחשבתו בזה; וכן לא יסתכל בזה למעלה ממדרגתו, כי **במפלא ממך אל תדרוש**.

לקוטי תפילות, ז"ד

תפילה

8 ובכן באתי לפניך ה' אלקי ואלקי אבותי, להפיל תחנתי לפני רחמיך האמתיים, ולשא עיני לחסדיך העצומים, שתזכני לשמר את הזכרון הזה היטב, שאזכר תמיד בעלמא דאתי, ולאדבקא מחשבתי רק בעלמא דאתי בכלל ובפרט, ובכל יום ויום בהקיצתי משנתי, תכף ומיד כשאפתח את עיני, אזכה לזכור מיד בעולם הבא שהוא עולם העומד והקים לעד ולנצח נצחים, והעולם הזה הוא הבל וריק, הבל הבלים אין בו ממש, **הבל נדף, הבל הבלים הכל הבל**. ואין שום יתרון לאדם בכל עמלו שיעמל בעסקי העולם הזה, ואין שום תכלית וטוב בעולם כי אם לרדוף תמיד להשיג העולם הבא.

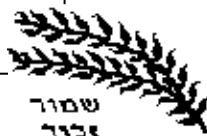
8 ותזכני שאזכר זאת היטב בכח הזכרון דקדושה, ואחר-כך אזכה לקים זאת בפרטיות, שאזכה להבין בכל עת ובכל שעה ובכל מקום שבעולם, את כל הרמזים שאתה מרמז לי בכל עת להתקרב לעבודתך באמת.

8 כי בחסדך הגדול אתה מצמצם אלקותך מראשית נקודת הבריאה שהוא תחילת האצילות עד סוף נקודת המרכז של עולם העשיה הגשמי הזה, מאין סוף עד אין תכלית. ואתה מצמצם ומרמז רמזים לכל אדם בכל מקום ובכל עת לקרבו לעבודתך, לפי המקום ולפי השעה ולפי האדם.

8 עזרני וזכני ותפתח את דעתי, שאזכה להבין היטב באמת את הרמזים האלה, למען אזכה לשוב אליך באמת להיות כרצונך תמיד מעתה ועד עולם.

8 ותורני ותלמדני בחסדך הגדול ובגבורתך הנוראה, שאזכה לידע ולהבין באמת איך להגדיל את דעתי בענין הרמזים האלה, ואיך לצמצם את דעתי בקדשה שלא יצא חוץ מהמדה, שלא אדרש במפולא ממני ולא אחקור במכסה ממני, רק במה שהורשתי אזכה להתבונן ולהגדיל את דעתי בהדרגה ובמידה כפי מדרגתי, להבין תמיד בכל עת ובכל שעה את כל הרמזים שאתה מרמז לי תמיד ברחמיך, על-ידי כל הדברים שבעולם, ועל-ידי כל המחשבות והדבורים והעשיות שאתה מזמין לי בכל עת, אשר בכולם אין כוונתך שום דבר כי אם לרמז לי על-ידם להתקרב לעבודתך באמת.

עֵבֶת שְׁלוֹם

מוקדש לרפואה שלימה של
אביה לאה בת אסתר
ולעילוי נשמת

מרדכי זכריה בן פנחס, ז"ל (ה"ג)